פאירים לנשפ"ה

לעילוי נשמת א"מ הרב מאיר שמואל ב"ר אהרן הכהן כץ זצ"ל

גיליון 200

וישלח

הגות שאבעס'

קודם כל דבר, עלי להודות לד' יתברך בשער בת רבים על שזיכני להגיע לגיליון ה-200 ועל כך שהעלון נשא חן בס"ד בקרב קוראיו. ואני תפילה שיעזרני ד' להמשיך להוציא לאור עוד ועוד גיליונות, ושאזכה דרך גיליונות אלו להגדיל תורה ולהאדירה ולהרבות כבוד ד' בעולם.

סיפר לי השבוע ידיד קרוב שממעשה שקרה איתו וגם עם אחרים, הוא יודע שהגה"צ ר' ראובן הכסטר משגיח ישיבת מיר ברכפלד מייעץ לשואלים, שאם הגיע לאדם הצעת עבודה וכדו' לפתחו, בלי השתדלות כלל מצידו, סימן שהיא נשלחה משמיים עבורו ויש לקחת אותו, כי זה מה שטוב לו (א.ה. כמובן שהדבר דבר במקרה ספציפי ואין ללמוד מכך הלכה למעשה).

כשחשבתי מעט על הדברים, הבנתי שבעצם העצה הזו נכונה לא רק לגבי הצעת עבודה וכדו', אלא אותו דבר בכל מאורעות החיים. אם משהו מגיע אליך בלי שתכננת, בלי שרצית בו או ביקשת אותו, אות וסימן הוא שזה מה שטוב ונכון לך, ולכן הכי בריא שתקבל זאת באהבה, ואם תזכה גם תודה על כך לקב"ה, גם אם זה קושי והתמודדות, כי הקשיים וההתמודדויות בעולם הזה לא באים לטגן אותך ולהוציא לך את המיץ כדי שתזכה לעולם הבא שהוא העיקר, אלא הם באים לגדל אותך ולהביא אותך למצות את יכולותיך, שלעיתים יכולים להתגלות רק אם תעבור דרך ה'מכשולים' הללו.

אביא לכך דוגמא - מוישי (שם בדוי) הוא בחור מצוין ביום יום ואכן בישיבה קטנה הא גדל ופרח, גם בלימוד וגם בחברה, מעמדו היה איתן ורבותיו וחבריו גמרו עליו את ההלל. אך הישיבה קטנה הסתיימה בשלב כל שהוא ובתחילת הישיבה הגדולה היו עוד כמה 'כוכבים' נוספים שגנבו את ההצגה והפופולאריות של מוישי קצת ירדה. בנוסף היה למוישי חבר חדר שלא היה מתוקן במידותיו, הוא זיהה את חולשותיו של מוישי והחל 'לרדת' עליו ולהציק לו. וכאילו כדי לדפוק לו לגמרי את החיים, אחותו הקטנה של מוישי חלתה בדלקת ריאות ואושפזה בבית החולים, כשההורים עסוקים בה ולא פנויים כל כך לדברים אחרים.

אבל מה שבעיקר כאב למוישי זה הרגשת הבדידות והחוסר ערך שהוא חש, ואז הוא הבין והרגיש שהתחושות הללו הולכות איתו כבר מכיתה ו' 24/7, אבל עד עכשיו הוא 'הצליח' להתעלם וכאילו להשכיח אותם, למרות שהוא יכול להצביע בבירור על כך שהם ניהלו את חייו וגרמו לו לרַצות אחרים ולשנורר את קרבתם.

אבל הוא הבין עוד משהו..., שלפעמים הקב"ה גורם לך הרגשה שהחיים שלך השתבשו לגמרי ואתה ממש לא יודע איך ממשיכים מפה הלאה, אבל אם תתבונן היטב תראה ש'הכל השתבש לטובה', כי יתכן מאד שאם רק לא היית מהחמישייה הפותחת בישיבה גדולה היית כנראה ממשיך הלאה לדפדף ולטאטא את ההרגשות שמנהלות אותך, ואם היה נוסף לזה רק החבר חדר הפוגע, גם את זה עוד היית שורד, ורק שלושת הסיבות ביחד הם שגרמו לך לעצור להרגיש ו...להתחיל להרפות ולהתרפא!

אבל כל העבודה הזו חייבת להתחיל בכך שאדם לא קובר/בורח מהחוויות שלו, כי אם כל פעם שכואב לו הוא מחסל חבילת שוקולד ובכך בורח מהכאב, או שהוא מסביר לכולם למה ההוא מושחת ורע, או מדמיין שמחר בבוקר הכל ישתנה והכל יהיה סבבה, או שסתם מטאטא את הקושי מתחת לשטיח ומשייך את זה למחלקת הדברים שאסור להרגיש אותם, אז לעולם הוא לא יחוש את שורש הקושי, אלא רק את הכאב, ורק כשאדם מודע ומקבל את זה שיש לו קושי יש לו סיכוי להתרפא.

יזכנו ד' להאמין שד' בצד שלנו, רוצה את טובתנו, ופשוט להסכים ליפול לזרועותיו הפתוחות!

ממעונות אריות

אמרות ועובדות מגדו"י

"אתה לא מכיר אותי", אמר הקול בצד השני של הקו לרבי שרגא שטינמן, בנו של רבי אהרן לייב. "אני מתקשר מארצות הברית. אחד מבני ביתנו חולה מאוד ושקוע בתרדמת. האם תוכל לבקש עבורו ברכה מאביך?" רבי שרגא נענה בשמחה, והבטיח לחזור אל המשפחה עם ברכתו של אביו.

כשמסר רבי שרגא את שמו של החולה, קם רבי אהרן לייב ממקומו, הוציא ספר מן המדף והראה לבנו את הגמרא במסכת קידושין שבה נידון איסור יחוד. "תאמר למשפחה להיזהר בהלכות יחוד", הורה, ובירך את החולה.

רבי שרגא חזר והתקשר לארצות הברית כפי שסוכם. הוא מסר למשפחה שאביו שולח ברכה לרפואה שלמה במהרה, ובלשון עדינה הוסיף את חלקה השני של ההודעה: כדאי שיבדקו את הקפדתם על הלכות יחוד.

האיש שמעבר לקו שתק והרהר זמן ממושך, ולפתע קרא בתדהמה: "אכן, אצלנו לא נזהרים בהלכות הללו כראוי, ובעיקר סביב החולה עצמו. מאז שחלה, שוהים סביבו אנשים רבים בכל שעות היממה, וכשאני חושב על כך ברצינות, מתברר שאכן יש כאן מכשולים של איסור יחוד". כעבור כמה שבועות התקשרו שוב לרבי שרגא וסיפרו שהם מקפידים עתה על הלכות יחוד בשלמות.

צרך עיון

עם לבן גרתי (לב, ה)

בפירושו השני למלים "עם לבן גרתי" כותב רש"י – "גרתי, בגימטריא תרי"ג, כלומר, עם לבן הרשע גרתי, ותרי"ג מצות שמרתי, ולא למדתי ממעשיו הרעים".

רבים שואלים על כך, מדוע ראה יעקב לנכון להודיע לעשיו אם למד או לא למד ממעשיו הרעים של לבן, מדוע שהדבר יעניין את עשו?

חכמתכם ובינתכם

ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנוכי

אומר רש"י: רבותינו דרשוהו לשון 'ריצה', עוברת על פתחי תורה של שם ועבר ויעקב רץ ומפרכס לצאת, עוברת על פתחי עבודה זרה ועשו מפרכס לצאת.

הקשה הגר"נ טוקר: מה הייתה תמיהתה של רבקה, היה עליה לחשוב שמסתמא בן תורה הוא ולכן בבתי מדרש מפרכס הוא לצאת ללמוד ובפתחי ע"ז מפרכס לצאת כדי לעשות מחאה?

אלא אמר הגר"נ: מכאן מוכח שבן תורה לא מפרכס לצאת למחאות והפגנות...

תפילה

יהי מסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך

במבט ראשון מתעורר קושי, זה נראה כאילו אנו מגבילים בבקשתנו את חסד ה' שיהיה 'כאשר יחלנו לך' ולא יותר, מדוע לתת לשפע חסדו האין סופי שיעור וקיצבה?

אכן מצאנו בדברי המפרשים כמה אופנים שמבארים את ה'כאשר' לא כשיעור ומידה אלא בכוונה אחרת:

א' בקשתנו היא שיהי חסדך עלינו מיד בעת ייחולנו לך, דהיינו ש'כאשר' אינו נתינת שיעור אלא הזמן והעיתוי. (תהלות ה' לרבי אליהו הכהן מאיזמיר).

ב' טבע האדם שבעת שהוא בצרה הרי הוא נבנע להשי"ת ופונה אליו, אך בעת הרווחה הוא עלול לשכוח את השי"ת ח"ו ולפרוק עולו, ולכן מבקשים שגם כשיהיה חסדך עלינו, ויהיה שפע ברכה, אנו נישאר באותה הכנעה ותלות בך – וזהו 'כאשר [– כמו שבעת הצרה] יחלנו לך'. (אהל יעקב).

שונה הלכות

ר' ידידיה הכהן התפלל במניין שבו נכחו עשרה אנשים בלבד. באמצע חזרת הש"ץ עמד לצאת ליטול את ידיו לברכת כהנים, ונזכר שאם יצא יישארו בבית הכנסת רק תשעה אנשים, ובהם שליח הציבור.

האם מותר לו לצאת לנטילה, אף שבינתיים לא יהיו תשעה העונים לברכות הש"ץ, או שעדיף שיישאר ויישא כפיו בלא נטילה נוספת? ובמידה ומותר לו לצאת האם מותר גם ללוי לצאת עימו כדי ליטול את ידיו?

אשריך נער ישראל

פנינים מבחורים יקרים בני עליה שיחיו

הגה"ח מורדי קנסינו נ"י

בפרשה יעקב חושש מעשו, והוא משחד אותו בבהמות, והשאלה למה יעקב חשב שעשו יקח ממנו שוחד וזה ישנה את דעתו שלא להרוג אותו, הרי עשו רוצה להרוג אותו ואז הוא ייקח את כל המתנות שיעקב הביא איתו? ועוד הרי עשו יודע שיש מושג של שוחד ולכן הוא ידאג לא להיפגש עם יעקב אלא להרוג אותו מיד ואז יקח הכל?

התשובה לכך, שיעקב הכיר את עשו שהוא בחר בעולם הזה במקום עולם הבא וכל אדם שבוחר בעולם הזה מצהיר שהוא מעדיף הנאה מיידית על פני הנאה שהיא כפולה פי כמה אבל היא לאחר זמן, הוא מעדיף ביד ומיד, ולכן הבין יעקב שאם יראה מתנות וצאן ששווה הרבה כסף הוא ייקח, ולא יחשוב על המחיר כי השוחד ישפיע עליו, ואכן הצליח יעקב ולא נהרג למרות שזו הייתה המטרה של עשו שסחב איתו ארבע מאות איש, ובאמת כשהם ראו שהוא לוקח שוחד הם ברחו ממנו.

על כל אדם צריך לבחור האם הוא כמו יעקב שמוותר על הנאות אסורות בשביל העולם הבא, או שהוא כמו עשו שלוקח מכל הבא ליד גם אם זה מזיק לו לעתיד, ומזיק לו מיד, שבסוף וויתר על רצונו להרוג את יעקב.

לעילוי נשמת

דוד בן רבי יהודה ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

גם אתם מוזמנים לפרסם? כתבו לנו אשמח!

מאירים לנשמה

עלון מאי עד תי

0548404494 gmail.com@8404494

מעשה שהיה

סיפר בעל המעשה: הנני מתגורר בעיר בני ברק, בה אני משמש כמגיד שיעור. יום אחד נאלצתי לרכוש דבר מה בבית המרקחת, ויצאתי מן הבית אל עבר הישיבה כמה דקות מוקדם יותר, כדי לעשות את הדרך העקיפה לבית המרקחת בדרכי לישיבה .

לקחתי את המוצר בבית המרקחת ושמתי פעמיי אל הרחוב המוביל אל בנין הישיבה. מכיוון שיצאתי מרחוב אחר שאינני מורגל ללכת בו ביום יום, לא הבחנתי במדרכה המונעת מהרכבים להיכנס אל הרחוב, נתקלתי בה בעוצמה רבה ונפלתי ארצה כשאני חוטף מכה הגונה בעצמותי .

התרוממתי מן הקרקע להמשיך בהילוכי לישיבה, אך הרגשתי ייסורי תופת, במיוחד ביד אחת אשר היתה נפוחה לחלוטין. הבנתי כי אין באפשרותי להמשיך בדרכי. במקום זאת, הלכתי אל מרפאה המקומית להיבדק, ומשם נשלחתי לבית החולים מעייני הישועה לצילום רנטגן .

אחרי עיון בתוצאות בדיקת הרנטגן אמר לי הרופא, כי הוא רואה שעצם אחת ביד נשברה, ובנוסף אחת מהאצבעות יצאה מהמקום. בתחילה החזירו את האצבע למקומה, פעולה שהיתה כרוכה בייסורים גדולים, ולאחריו החלו לטפל בעצם השבורה. יצאתי מבית החולים חבוש כולי, מובן מאליו כי לקחו שבועות מספר עד שחזרתי לסדר יומי הרגיל .

במהלך שהותי בביתי לרגל ימי המנוחה שנגזרו עלי, נודע לי כי אני זכאי להגיש תביעה נגד עיריית ב"ב על המכשול הקיים ברשות הרבים בידיעת העירייה, אשר ממנו ניזוקתי. השגתי את מספרו של עורך דין שומר תורה ומצוות אשר לו ניסיון רב במקרים מעין אלו, והתקשרתי אליו לשמוע האם ואיך ניתן להתקדם בעניין .

אחרי שלקח את כל האינפורמציה, אמר לי עורך הדין, כי בכדי שיוכל להמשיך לעסוק בעניין הרי שעלי לבוא אליו למשרדו ולחתום על אי אלו מסמכים, בהם אני מצהיר כי אני נותן לו הרשאה שינהל את כל התיק .

"היכן ממוקם משרדכם?" שאלתי. "ברחוב ז'בוטינסקי ברמת גן" הייתה התשובה.

"תסלח לי", אמרתי, "אך אינני יכול לבוא לשם".

לפליאתו מדוע אינני יכול להגיע אל משרדו, הבהרתי שהנני מקפיד מאוד לשמור את עיני ומשום כך אינני מהלך במקומות מעין אלו, ולכן, על אף דחיפות הענין אינני יכול להגיע אל משרדו .

"בכדי שאוכל להגיש את המסמכים הנך חייב לחתום ואם ברצונך לקבל אי פעם פיצוי כל שהוא, אזי זו הדרך היחידה בשבילך", הסביר לי עורך הדין .

"אם לא אוכל לקבל משום כך את הכסף, אז לא", אמרתי. "אני לא מגיע לרחוב ז'בוטינסקי ברמת גן". במשפט זה סיימתי את שיחתי עם עורך הדין, ובכך גם את הפרשה כולה. כך לפחות חשבתי .

יום אחד הטלפון מצלצל בכיסי, מעבר לקו היה זה עורך הדין. "הערב אני אמור להגיע לבני ברק לחתונה בבית האדמו"ר מפרמישלאן", הוא מודיע לי, "אם תרצה אוכל לעלות לביתך להחתים אותך על כל הנדרש".

התברר, כי העורך דין, שהוא יהודי ירא שמים, יצא מהתפעלות מכך שהייתי מוכן לוותר על כספים המגיעים לי ובלבד שלא אצטרך להלך במקומות פרוצים, ומשם המשכנו וצללנו לשיחה ארוכה. בתוך הדברים נודע לעורך דין, שאני הוא מחברם של סדרת ספרים, וכי עומד אני בעיצומו של איסוף כספים עבור הוצאת כרך נוסף בסדרת הספרים .

בהיותו עדיין תחת הרושם העז מכל ההתרחשות, הודיע עורך הדין כי הוא מוכן לשאת בכל עלויות ההדפסה וההוצאה לאור של הכרך המדובר! סגרנו עיסקה שהוא רוכש את זכות ההנצחה על הכרך הנוכחי שעומד לצאת לאור, וכי הספר ייקרא על שמו "מהדורת...". כך זכיתי והרווחתי את כל עלויות ההוצאה לאור של ספרי בזכות שמירת העיניים !

הסיפור עדיין לא נגמר! מאז, עברו שלש שנים, כאשר במשך זמן זה זכיתי להוציא לאור עוד חלק מסדרת הספרים. יום אחד נודע לי שמכון אחד עושה יריד גדול של כל הספרים שבהוצאתם, ובמודעה בה הם מכריזים על קיום היריד הם רוצים לפרסם תמונה של הספר שלי .

מבירור קצר התברר לי, כי הספר אשר הולך להיות מוצג על המודעות של המכון, הוא לא אחר מאשר אותו ספר שיצא לאור לפני שנים אחדות בתרומתו האדיבה של העורך דין. צלצלתי אל המכון והודעתי להם כי מאז כבר יצא כרך נוסף, ולכן היה מתאים יותר להציג במודעה את הכרך החדש . אולם כמה ימים לאחר מכן ראיתי את המודעות שהם פרסמו, ונוכחתי לראות שהם לא החליפו את התמונה אלא השאירו את תמונת הספר הישן יותר .

מדוע הם לא החליפו את התמונה אינני יודע, אך אם בכל זאת תמונת הספר ההוא מתנוססת בראש מודעות הענק, החלטתי לפחות להודיע לעורך הדין כי תמונת הספר שהוא שילם את עלויות ההדפסה שלו, מתנוססת בראש כל חוצות .

העורך דין הופתע מאוד לשמוע על כך, ואמר שהוא מאוד רוצה לבוא אלי לראות את המודעות. אמר ועשה, הוא הגיע לביתי, התחלנו לדבר והשיחה התגלגלה אודות כרך נוסף בסדרת הספרים אותו אני עומד להוציא לאור. העורך דין שוב קפץ על ההזדמנות, ובו במקום לקח על עצמו גם את עלויות ההדפסה של הספר הזה .

היתה זו השגחה פרטית שהפקיד במכוון לא שמע לעצתי מסיבה לא מובנת בעליל, ובשל כך הגיע עורך הדין אל ביתי לראות את הפרסומות הענקיות של ספרו, ועל הדרך גם שילם את עלויות ההדפסה וההוצאה לאור של ספר נוסף. כל השרשרת הזו של ההשגחה הפרטית, התחילה מכך שלא רציתי בשום אופן ללכת במקומות לא ראויים, בכדי לשמור את עיני מכל משמר !